

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 69.831/1/V
van 10 augustus 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot
administratieve vereenvoudiging van het besluit van de Vlaamse
Regering van 30 september 2016 betreffende het Pendelfonds’

Op 6 juli 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 20 augustus 2021,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot administratieve vereenvoudiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2016 betreffende het Pendelfonds’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 3 augustus 2021. De kamer was samengesteld uit Geert DEBERSAQUES, kamervoorzitter, voorzitter en Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Pierre BARRA, staatsraad, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 augustus 2021.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorlegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2016 ‘betreffende het Pendelfonds’ te wijzigen teneinde de werking van het Pendelfonds zowel inhoudelijk als procedureel te optimaliseren en te vereenvoudigen.

3. Uit de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef van het ontwerp volgt dat voor het ontworpen besluit rechtsgrond wordt gezocht in de artikelen 53, § 2, 54, § 4, 56, § 2, en 57, § 2, van het decreet van 30 juni 2006 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006’.

Hiermee kan worden ingestemd, onder voorbehoud van wat hierna wordt opgemerkt.

3.1. Artikel 2, 3° en 4°, van het ontwerp, waarbij het maximale subsidiebedrag naargelang een of meer bedrijven samen het project indienen en de minimale en de maximale termijn van een projectvoorstel worden bepaald, vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met de artikelen 55, § 1, en 58 van het decreet van 30 juni 2006.

3.2. De artikelen 3, 4, 5 en 6 van het ontwerp, die strekken tot de wijziging van de artikelen 12, 13 en 16 en de opheffing van de artikelen 14 en 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2016, vinden rechtsgrond in artikel 55, § 2, van het decreet van 30 juni 2006, waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de nadere regels van de aanvraagprocedure te bepalen.

3.3. De artikelen 7 en 8 van het ontwerp, die bepalingen betreffende de procedure tot het toekennen van de tegemoetkoming wijzigen, vinden rechtsgrond in artikel 57, § 1, van het decreet van 30 juni 2006.

3.4. Vermits het ontworpen besluit geen nadere ontvankelijkheidscriteria bepaalt, biedt artikel 56, § 2, van het decreet van 30 juni 2006 er geen rechtsgrond voor.

3.5. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het ontworpen besluit rechtsgrond vindt in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en in de artikelen 53, § 2, 54, § 4, 55, 57 en 58 van het decreet van 30 juni 2006.

De rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef van het ontworpen besluit dient in het licht van het voorgaande te worden aangepast.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. Artikel 3.2 van de verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun’ bepaalt dat het totale bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat aan één onderneming wordt verleend, niet hoger mag liggen dan 200.000 euro over een periode van drie belastingjaren.

Artikel 2, 3°, van het ontwerp voorziet in steunbedragen die de drempel van 200.000 euro overschrijden, wanneer meerdere bedrijven samen het project indienen.

In dat verband dient rekening te worden gehouden met de interpretatie die in artikel 2.2. van de verordening (EU) nr. 1407/2013 voor de toepassing van de verordening aan het begrip “één onderneming” wordt gegeven. Ondernemingen die banden met elkaar onderhouden zoals bepaald onder a) tot d) van dat artikel, worden als één onderneming beschouwd. Bovendien worden luidens het laatste lid van artikel 2.2. ook ondernemingen die via één of meer andere ondernemingen één van de onder a) tot d) bedoelde banden onderhouden, als één onderneming beschouwd. Bijgevolg geldt de voornoemde drempel van 200.000 euro ook voor meerdere ondernemingen die samen een project indienen en die met elkaar banden onderhouden als bedoeld in artikel 2.2. van de verordening (EU) nr. 1407/2013. Bij de toepassing van de bij artikel 2, 3°, van het ontwerp ontworpen bepaling zal met dat gegeven rekening moeten worden gehouden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Geert DEBERSAQUES